Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

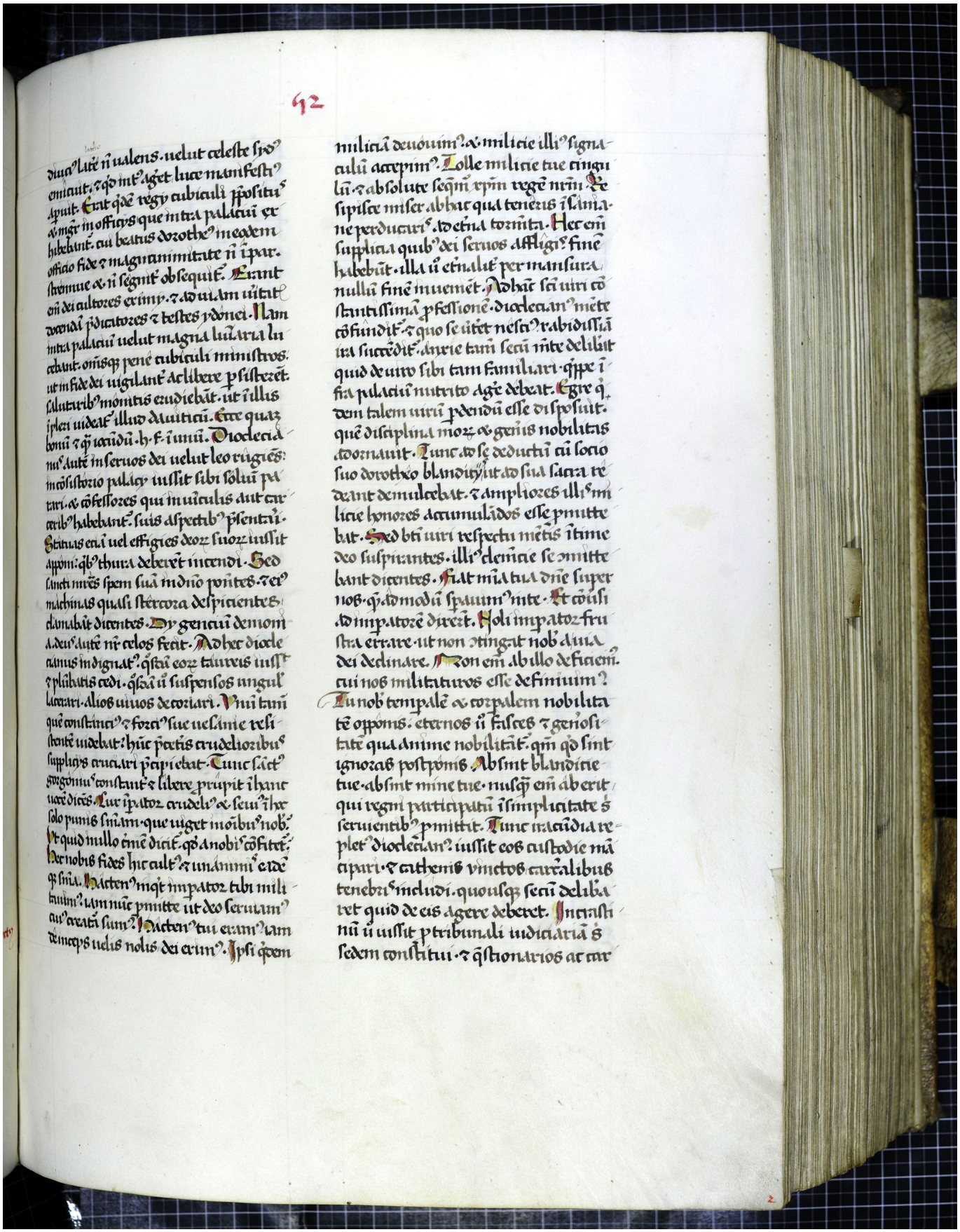

diuā lūtē ñ ualens. uelut cēleste sīd
emittaut. ⁊ qd mt agēt luce manifestī
apuit. Erat qdē regy cubiculi ꝓpositus
a mgr in officijs que intra palatiū ex
hibebant. cui beatus dorothe in eadem
officio fide ⁊ magnanimitate ñ ꝓpar
stromue a ñ segnīt obsequit. Erant
eiusdē dei cultores eunuch. ⁊ ad uiam uitūt
dēnāi ꝓdicatores ⁊ testes idonei. Nam
intra palatiū uelut magna luūaria lu
cebant. omisq; pene cubiculi ministros.
ut in fide dei uigilant ac libere ꝓfitērēt.
salutarib mōnitis erudiebāt. ut illus
ꝓlecti uideat illud diuiticiū. Ecce quā
bonū ⁊ q̄ iucūdū. h. f. ī unū. Diocleciā
nus autē in seruos dei uelut leo rugiēs:
in cōsistorio palatij iussit sibi solū pa
tiri. a cōfessores qui in uiculis aut ear
cerib habebant. suis aspectib plenitū.
Erinnus eiusdē uel effigies deoꝝ suoꝝ iussit
apponi: q̄b thura deberēt incendi. Sed
sancti martres spem suā in dnō ponēs ⁊ ei
machinas quasi stercora despicientes
clamabāt dicentes. Dy gentiū demon
a deus autē nr celos fecit. Ad hec diocle
tianus indignat. q̄ stū eoꝝ taureis iussit
⁊ plūbatis cedi. q̄ sū ñ suspensos ungul
laceratī. alios uiuos deoriari. Vnū tūm
quē constanci ⁊ forci sue uelāme tesi
stentē uidebat: hūc ꝓcatis crudelioribus
supplijs cruciari ꝓcipiebat. Tunc sāct
gregōnus constanter libere prupit ī hanc
uocē dicēs. Cur ip̄ator crudeli a seui ī hr
solo punis suā m que uiget in oibus nob.
Vt quid mullo ēnē dicit. q̄ a nobis cōfitēt.
Ecce nobis fides hic ault ⁊ unanimi ē cōdē
q̄ sūa. Hacten mq̄t impator tibi mili
tauim. iam nūc pmitte ut deo seruiam
qui creati sum. Hacten tui eram. iam
deinceps uelis nolis dei erim. Ipsi q̄dem
militiā deuouim. a militie illi signa
culū acepim. Tolle militie tue cingu
lū ⁊ absolute seqm ꝓpīm regē nrm. Re
sipisce miser abhac qui teneris ī sāma
ne perducuris. ad etna tormēta. Hec eiusdē
supplicia quib dei seruos affligis finē
habebūt. illa ū etnalit per mansura
nullū finē inuenet. Adhaē sēi uiri cō
stantissima pfessione. diocleciani mēte
cōfundit. ⁊ quo se uēt nesci rabidissā
ira succēdit. anxie tūm secū ūte deliberat
quid de uiro sibi tam familiari. q̄ppe ī
fra palatiū nutrito agēdē debeat. Egre q̄
dem talem uirū pdendū esse disposuit.
quē disciplina mor a genus nobilitas
adornaunt. Tunc ad se deductū cū socio
suo dorotheo blandity ut ad sua sacra re
deant demulcebat. ⁊ ampliores illis mi
licie honores accumulādos esse pmitte
bat. Sed bti uiri respectu mētis ītime
deo suspirantes. illis clemēcie se ōmitte
bant dicentes. Fiat mia tua dnē super
nos. q̄ ad modū spaum mte. Et cōsi
ad impatorē dicēt. Noli impator fru
stra errare. ut non ōtingat nob diua
dei declinare. Non enī ab illo deficiem.
cui nos militaturos esse definiuim?
Tu nob tempalē a corpalem nobilita
tē opponis. eternos ū fastes ⁊ geniosi
tate qua anime nobilitāt. qm q̄d sint
ignoras postpōis. Absint blandicie
tue. absint mine tue. nusq; enī ab erit
qui regni participatū ī simplicitate s
seruientib pmittit. Tunc iracūdia re
plet diocleciānū. iussit eos custodie mā
cipari. ⁊ catthenis vinctos carcalibus
tenebris includi. quousq; secū deliba
ret quid de eis agere deberet. Interlu
nū ū iussit ꝓtribunali iudiciariā s
sedem constitui. ⁊ q̄stionarios ac car